

ziku i prevodio s drugih jezika na esperanto. Pored mađarskog, odlično je poznavao i nemački i engleski jezik i književnost. Posedovao je vrlo veliku i raznoliku ličnu biblioteku, a čitanje i putovanje uvek su mu bila najmilije zabave.

Zbog svih tih mnogobrojnih aktivnosti, kojima je zadužio mnoge, na raznim poljima kulturnih aktivnosti, pokojni kolega mr ph. Aurel Štadler ostaće u trajnoj uspomeni svima onima koji su ga poznavali ili na bilo koji način s njim saradivali. Uspomena na njega može da bude na ponos čitavoj našoj struci.

Stjepan ĐURIĆ

Dr STOJANKA MILIĆEV-PRIBIĆEVIĆ
(1906—1974)

Prvih dana januara 1974. godine, tačno godinu dana posle smrti svoga muža, umrla je u Novom Sadu dr Stojanka Milićev-Pribićević. Rođena je u Zagrebu 1906. godine. Maturirala je u Beogradu, gde je i diplomirala na Medicinskom fakultetu 1930. godine. Specijalizirala je stomatologiju i posle specijalizacije bavila se privatnom praksom u Novom Sadu sve do okupacije. Okupaciju je provela u Beogradu, a neposredno posle rata vraća se u Novi Sad, gde je nalazimo kao nastavnika Više dentističke škole, a docnije kao lekara specijalistu stomatologije i rendgenologa Zavoda za stomatologiju u Novom Sadu. Penzionisana je 1970. godine.

Izuzetno savesna, obrazovana i vredna, dobar kolega, dobar prijatelj i dobar čovek. Njen životni put, na žalost, nije mogao da istakne sve te njene karakterne i intelektualne kvalitete. Bez obzira na svoju visoku kulturu i znanje, prošla je kroz život uvek kao žrtva svoje porodice, kojoj se potpuno posvetila do udaje, a docnije, posle udaje za našega eminentnoga profesora dr Vladu Milićevog, posvetila se potpuno mužu i deci.

Prošla je celu golgotu svoje porodice i kao đak i student bila je stub cele familije, najstabilnija ličnost u porodici, bila je dobra ćerka, dobar saradnik, gotovo sekretar svome ocu, pokojnom Svetozaru Pribićeviću.

Posle udaje posvetila se delu svoga muža, bila mu je izvanredan saradnik, ali uvek u senci njegovoj. Učestvovala je u celom njegovom intelektualnom stvaranju kao saradnik, redaktor, čak i kao daktilograf. U tako jednoj harmoničnoj porodici kao što je bila porodica Milićev, njen se

udeo u svemu tome gotovo nije ni video. Umrkla je tiho, gotovo sama, ožaljena od mnogobrojne porodice, kolega i prijatelja i ostala u sećanju kao svetao lik dobrog prijatelja, kolege i dobrog čoveka.

Dušan MIŠKOV

Prim. dr MILAN NIKOLIĆ
(27. XII 1896—17. V 1974)

U Novom Sadu je 17. maja 1974. god. preminuo prim. dr Milan Nikolić, dugogodišnji direktor Pasterovog zavoda u Novom Sadu. Rođen je 27. decembra 1896. godine, tačno godinu dana posle smrti velikog Pastera, u Starom Futogu, gde je završio osnovnu školu. Gimnaziju je započeo u Novom Sadu, a završio je u Segedinu 1915. g. Kao pitomac Tekelijanuma studirao je medicinu u Budimpešti, Pragu i Gracu, a završio studije u Zagrebu 1924. godine. Godine 1925. započinje s radom kao mlad stažista u novosadskoj Opštoj bolnici. Već tada ga privlači naučnoistraživački rad našeg sugrađanina i osnivača Pasterovog zavoda dr Adolfa Hempta koji je radio na problematici besnila i iznalaženju nove antirabične vakcine.